

der kan nu kun på ret få vareområder tales om knaphed; samtidig er *udenrigshandelen i stigende grad blevet frigjort fra de kvantitative reguleringer*. De forhold, på hvilke priskontrolrådets skrivelse af 2. oktober 1950 tog sigte, har således på afgørende måde ændret sig, og det samme gælder med hensyn til en række af de bemærkninger, der er fremsat i forbindelse med behandlingen på rigsdagen af tidligere prislovforslag.

I den nu foreliggende situation kunne det i og for sig være rimeligt at rejse spørgsmål om videregående lempelser i den ekstraordinære prislovgivning. På den anden side må det erkendes, at *udviklingen fremover endnu tegner sig som usikker*, og da den gældende prislov anvendt på den rette smidige måde vil kunne tilpasses de skiftende krav, som udviklingen i den nærmest kommende tid måtte stille, findes det forsvarligt at *forlænge prisloven uændret for et halvt år*. Det må imidlertid fremhæves, at forskrifterne i lovens formålsparagraf og bestemmelserne i §§ 8 og 13, hvorefter der ikke kan gribes ind på områder, hvor konkurrencen er tilstrækkelig virksom til at sikre en fri prisdannelse, under de nu foreliggende forhold må træde i forgrunden. Man må herved også have for øje, at *regulerende foranstaltninger vil kunne virke mod deres hensigt* og gøre det vanskeligere for de udefra kommende prisfaldstendenser at øve deres virkninger på den hjemlige prisudvikling. På den anden side er det klart, at der også i den foreliggende situation i fornødent omfang *må kunne gribes ind fra prismyndighederne på områder, hvor forsyningerne er utilstrækkelige*, eller hvor den fri konkurrence hemmes gennem *monopoler eller prisaftaler*.“

Lovforslaget underkastedes i folketinget en indgående 1. behandling og henvistes derefter til det tidligere nedsatte udvalg angående prislovgivningen (se ovenfor nr. 81).

I udvalgets betænkning indstiller et flertal (venstres, det konservative folkepartis og det radikale venstres repræsentanter) lovforslaget til vedtagelse i uændret skikkelse, mens de *socialdemokratiske* medlemmer af udvalget i en særbetænkning anfører, at de anser en revision af prisloven for påkrævet. „Den nugældende prislov giver i første række mulighed for at gribe ind mod ekstraordinære prisstigninger (inflation), men som forholdene har udviklet sig i det sidste år, er det også vigtigt at undgå, at stigende avancer hindrer forbrugerne i at få den fulde fordel f. eks. af lavere importpriser, ligesom en effektiv bekæmpelse af monopoler, prisaftaler og andre ikke-knaphedsbestemte indskrænkninger i konkurrencen har fået øget aktualitet. En tilfredsstillende løsning af disse sidstnævnte opgaver er ikke mulig med den nuværende affattelse af prisloven.“

Videre anføres, at det under udvalgsbehandlingen er „konstateret, at hverken regeringspartierne, det radikale venstre eller